

అక్షయ తృతీయ ప్రత్యేకం ఏమిటి?

అక్కరు తృతీయ ఆడవాళ్ళకు మహా
అక్కమైన పండుగ. ఇది సినందలకు
సుర్యునా చెప్పే రోజు. పసిడి రాశుల
పర్వదినం. కొరోజు బంగారం కొంటే
మంచిదినే నమ్మకంతో ఎవరికి వారు
తమ తాపూతు కొద్ది కొంటారు.
సంగలిన వారు పెద్ద పెద్ద
అభరణాలు, రాశులకొద్ది గోళ్ళకొంటే,

ఘనంగా చేస్తారు. కొత్త పద్మ పుస్తకాలు
తెరుస్తారు. సిరిసంపదలు తెచ్చివెప్పే
లక్షీదేవిని హృజిస్తారు. సంతృప్తం
పొదుగునా ధనుధన్యాలు పుష్టిలంగా
రావాలిని కోరుకుంటారు.
మహాలక్షీ దేవాలయానికి వెళ్లినాలుగు
దిక్కులకు నాలుగు నాణాలను
విసినేస్తారు. ఇలా చేయడం వల్ల

అనుకున్నారు. ఇక అయోధ్య ప్రజలు
రాజుగారికి బంగారం, నగలు,
వుజువైధురాయలు, ఏనుగులు, గుర్తాలు,
శరీర్దన దుస్తలు లాంటివెన్నే ఇచ్చారు.
కృత ఆహారం తప్ప అన్నే ఇచ్చారు.
పొపం, రిషభుడైవుడు! ఇక ఆయన,
కరువు కాలిపొతోంది అని చెప్పులేక,
అకత్తితో అలమచిస్తూ అలా ఉ

ଓক্টোব্র ত্বরণ

ఒక డేశం యొక్క సంపదను
“బంగారం”తోనే అంచనా వేస్తా..
ఒక అమ్మాయి అందాన్ని
“బంగారబోమ్మె”లాగ వుండి అని
పోలుతాం.
మా అబ్బాయికేవండి “బంగారం”
అని గొప్పగా చెప్పుకుంటాం.
మా అల్లుడిది అమెరికాలో
“బంగారం” లాంటి ఉడ్డోగం అని
దర్శంగా చాతుకుంటాం.
కొత్త పెళ్ళికూతురు “మా ఆయన
బంగారం” అనుకుని
మురిసిపోతుంది.

“బంగారానికి” “హిరణ్యము” అని
మరో పేరుంది.
“హిరణ్యగోర్ణి” భూగర్భ మాధవో
మధుసూదరసం” అని
విష్ణుసహస్రనామం చెప్పుంది.
“విష్ణువు” హిరణ్యగ్రఘ్నము.
“గర్జమునందు బంగారం కలవా
అని అర్థం.
విష్ణువుకు ప్రతిరూపమే
“సాలగ్రామం”
సాలగ్రామ గర్జం నుంచి పుట్టిన
“బంగారం”
“బంగారం” విష్ణువుకు ప్రతిరూప

నిజరూపదర్శనం చేసుకునే
అవకాశం కలిగినారు.
దురహంచరమరులైన త్రణ
సర్వసౌభాగ్య సంహారించడా
శ్రీమాహాపిష్టవు... రేణుక
జమదగ్ని దంపతులకు పదు
రామునిగా జస్మించినది క
”
“అక్షయతదియి”నాడె... అం
రోజుకు ఇంతటి ప్రత్యేకత
“యః కరోతి త్రుతియి
కృష్ణం చందన భూపితం
వైశాఖస్నానితే పద్మ

జలాంజలు సమర్పించాలి.
చివరిగా ఒక మాట కొనడమా?
దానమా?!

అక్కయ తదియనాడు కనీసం ఒక
గ్రాము బంగారమైనా కొనాలని,
అలా కొన్నపూరి యింట బంగారం
అక్కయంగా వృధ్మి పొందుతుందని
మనందరి విశ్వాసం. అది నిజమే.
కానీ, నానిని అర్థం చేసుకోవడం
లోనే చిన్న లోపం.

అక్కయ తదియనాడు తప్పకుండా
శక్కాసునారం బంగారం కొనాలి.

ಅಕ್ಷಯ ತೃತೀಯಕಿ 7 ಕಾರಣಾಲು

ఈ రోజులలో అక్షయ తృతీయని కేవలం బంగారం కొనుగోలు చేసేందుకు ఓ మంచి రోజుగానే భావిస్తున్నారు. కానీ ఏ కారణం చేత అక్షయ తృతీయ అంత విశిష్టమైనదో మర్మిపోతున్నారు. మిగతా పండుగలతో సమానంగా అక్షయ తృతీయను గుర్తించెందుకు చాలా కారణాలే కనిపిస్తాయి. హాటిలో కొన్ని ఇవిగో...
- అక్షయ తృతీయ రోజునే తేతాయుగం ఆరంభం అయిందని

- చెఱుతారు. ఆ రకంగా ఇది ఒక
- విష్ణుమార్తి అవతారమైన వ్యక్తిగతి గ్రంథాలు పేర్కొంటున్నాయి
- వైశాఖ మాసంలోని రోహిణి నవమిత్రంనాడు కృష్ణుని సోదరుడైని బలరాముడు జ్ఞానించాడని దక్కిణాదివారి నమ్మకం.
- సాధారణంగా అకర్య తృతీయ కృతీక లేదా రోహిణి నవమిత్రం ఎన్న రోజునే వస్తుంటుంది. కాబట్టి ఈ రోజున్ని బలరాము

A close-up of a golden statue of Goddess Durga, adorned with a red garland and holding a trident, standing next to a golden lamp.

నాడు ఉర్ధుమిచింది. సాలగ్రామాల
గర్జుం సుంచి నిరంతరం
అక్కయంగా బంగారం ఉడ్చాపిస్తానే
ఉంటుందని గండకీ నది చరిత్,
సాలగ్రామాల చరిత్ పరిశీలిస్తే
అర్థవ్యాతుంది. అందుకే, “వైశాఖ
వుద్ధ తిఱయ్”ను “బంగారులోహ”
జన్మనినంగా భావించి “అక్కయ
తృతీయ”గా పండుగ చేసుకోవడం
మన సాంప్రదాయమైంది.
“బంగారం” ఒక లోహమే కదా!
దానికి జన్మనిన పండుగేమిటి?
అనే సందేహం ఎవరికైనా
కలుగుతుంది. దీనికి సమాధానం ఉ
ంది.
“బంగారం” సాధారణ లోహం
కాదు. దేవలోహం.

భూపం అంటారు. ఈ
అక్కయతదియ నాడు మాత్రమే
స్వామి నిజరూపదర్శనం భక్తులక
లభిస్తుంది. దీనికి కరణం ఉంది.
ఒకసారి వురూరచకవ్రి తన
ప్రియురూలైన ఊర్మితో కలిసి
పుష్పకవిమానం మీద విహారిస్తూ
సింహచల సమిపేనికి రాగానే
పుష్పకం ఆశిషోయింది. కారణం
తెలుసుకోవాలని వురూరుడు
పుష్పకం దిగి అన్యేషిస్తూంటే ...
లక్ష్మీనరసిహనాప్తమే వీగ్రహం
కిణిపించింది. స్వామి సంకల్యాన్ని
అర్థం చేసుకొన్న వురూరుడు
స్వామిని వేడ్కోప్పిథుక్కంగా ప్రతిభా
జిపించాడు. కానీ, స్వామివారి
నేత్రజాలలకు భక్తులకు

రయాత్మయుత మందిరమ్”
ఈ మహావిష్ణువుకు ప్రీతికరమైన
రేశాభ శుశ్ర తృతీయ యందు
శ్రీకృష్ణనికి చందనామ లేపనం
వేసిన బత్తలకు విష్ణుసాలోక్యం
జలగుతుందని ధర్మసింధువు
చెప్పంది. ఈ అక్షయ తదియనాదు
జప, పోమ, తర్వాణలతో
విత్తనేవతలను ఆరాధిసే ...
వారికి అక్షయ పుణ్యోకాలు
కలుగుతాయని శాప్తం
చెప్పేది. ఖీప్పు
ఏకాదశినాడు ఎలాగైతే
తర్వాణలు ఇస్తామో ...
ఈ అక్షయతదియనాదు
పరకురామునికి
అర్ఘ్యప్రధానం చేయాలి.
“జామదగ్న్య
మహావీర
కృతియాంతకర ప్రభో
గృహాణాశ్రం
మయాదశ్రూర శృష్టయా
పరమేశ్వర”
కృతియలను అంతము
చేసిన మహావీరుడవైన
పరశురామ!
పరమేశ్వరా! నేనిస్తున్న
అర్ఘ్యమను దయతో
స్వికరించు” అని భక్తిగా

అది కూడా లక్ష్మీరూపం ఉన్న
నాచీన్ని కొనాలి. ఆ లక్ష్మీరూపుని
శ్రీమహావిష్ణువు సన్మిళితో ఉంచి
షౌషధాప్రచార విధులతో,
చందనాను లేపనారులతో అర్పించి,
ఆ బంగారు లక్ష్మీరూపును ఒక
సద్గ్రాహపూణిసుకు దానం ఇవ్వాలి. ఆ
దానం వల్ల దాత గృహంలో
సువర్ణం అక్షయమపుతుంది.
ఇందుకు మనందరకూ
ఆదిశంకరుల బాల్య సంఘటన
ప్రత్యుష నిదర్శనం.
బాల శంకరులకు ఓ పేద బ్రాహ్మణి
ఓ ఎందు ఉసిరికాయను బిక్కగా
వేసి, బంగారు ఉసిరికాయను
ప్రతిఫలంగా పొందలేదూ!
ఒక విత్తను నాటితే
మందవరికంకులు రావడం లేదూ!
మనం ఏ విత్తనం నాటుతామో
అలాంటి ప్రతిఫలాన్నే పొందుతాం.
మనం ఏ దానం చేస్తామో అదే
ప్రతిఫలాన్ని అక్షయంగా
అందుకుంటాం
కనిసం ఈ అక్షయ తదియనాడైనా
శక్కానుసారం సువర్ణాన్ని కొండా...
సువర్ణానం చేద్దాం. అక్షయ
సంపదుల అందుకుండాం. ఇదే
“అక్షయతదియ” చెనుకనున్న
అంతరాద్ధం, పరమార్థం.

A traditional Indian offering (Prasad) featuring a golden lotus base with a red Swastika symbol, topped with a golden coconut and green betel leaves.

క్రీచించకుండా శాస్త్రతంగా ఉండేదన్నమాట. అంయకే బంగారం, స్థలాలు, పొలాలు లాంటి విలువైన వాటిని అక్షరు తృతీయ నాడు కొనుగోలు చేస్తారు. సామాన్యంగా పసిడి ఎప్పుడు కొన్నా మంచినే. అది అలంకారానికి ఉపయోగపడటమే కాదు, అవసరమైన సమయాల్లో అక్షరకు వస్తుంది. అమ్ముకోవాలనే ఉపయోగపడటమే కాదు. వ్యాసుడు ఆక్షరు తృతీయనాడే మహాభారతం ఆరంభించాడు. వ్యాసుడు చెబుతంటే, వినాయకుడు రాశాడు. విష్ణుమార్తి ఆరవ అవతారమైన పరపు రాముడు జ్ఞానచింది కూడా అక్షరు తృతీయనాడే. త్రైతాయుగం అక్షరు తృతీయ నాడే ప్రారంభం అయింది. అక్షరు తృతీయ నాడు చాలామంది విష్ణుమార్తిని ప్రార్థించి, ఉపవాసం ఉంటారు. దానఁధర్మాలు చేస్తారు. బియ్యం, ఉప్పు, నెయ్యి, పంచార, కూరగాయలు, పసుపు, పండ్లు, బట్టలు, వస్తుపులు - ఇలా ఎపరికి తోచినవి వారు దానం చేస్తారు. అయ్యార్సు రాజు తీర్మంకర రిషభదేవ సర్వ సంపదంలూ త్వజించి, జైన సన్మానిగా జీవించరలాడు. జైన స్వాములు సర్వసంగపరిర్యాగులు. అఖరికి తమ ఆహారాన్ని కూడా తాము వండుకోరు. ఆకలేసినా, దాహామేసినా యాచనన వెళ్లారు. ఒకరోజు రిషభదేవునికి ఆకలి వేసి యాచనన వెళ్లాడు. అయితే తమ రాజు అదుగుతున్నది అహారం అని ఎప్పులికి అర్ధం కాలేదు. మహారాజు తమను అభ్యర్థిస్తున్నాడు అంటే ధనమే

